

Štev. 7.

Leto 7.

Izhaja dvakrat na mesec.

Naročnina četrtletno 12 dinarjev.

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, Miklošičeva c. (palača Del. zbornice) kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽ.

40-letnica obstoja železničarske organizacije v Avstriji.

Dne 2. aprila 1892 so se zbrali v Wailandovi dvorani v Brigittenau na Dunaju prvi delegati železničarjev v bivši Avstriji, ki so kljub nevzdržnemu terorju ki je takrat vladal, začeli orati ledino.

Kakšen je bil položaj tedaj? Pri severni železnici je gospodaril vitez Jeiteles, pri severo-zapadni železnici Tausig, pri c. kr. državnih železnicih vitez plemeniti Cedik. Bili so diktatorji prve vrste, poznali niso nikakih pogajanj ali popuščanja, marveč so vsak odpor v kali zatrli in zlomili. Značilno za tedanje dobo je besedilo iz službene prispege, v kateri stoji med drugim: »Obljubim, da bom branil in varoval družbene in drž. interese in da ne bom ničesar podvzel, kar bi tem interesom škodovalo.« Kdor se je drznil le omeniti ustanovitev organizacije, ki bi imela za cilj zboljšanje položaja osebja, je bil radi kršitve prispege kazensko odpuščen in postavljen na črno listo, da ni mogel dobiti pri nobeni družbi službe. Za denunciacijo je bila tedaj zlata doba.

Položaj osebja je bil nevzdržen. Pri provizorični nastavitvi je znašala plača 98 krajcarjev na dan, definitivno je postal železničar po 10 do 15 letih, odpovednih rokov delavci niso poznali, delovni čas je bil neomejen ter je trajal po 12 do 14 in več ur obvezno. Zavarovanje zoper nezgode ni obstajalo. Personalna zastopstva in delavski zaupniki so spadali še v kraljestvo bajk.

Politično je bil delavski razred popolnoma brezpraven in ni imel nikake volilne pravice. Delavski tisk je bil omejen tedaj na »Arbeiterzeitung«, ki pa je izhajala kot majhen tednik, ki je bil številko za številko cenzuriran. V kolikor so se vršili delavski sestanki, so bili po vrsti razpuščeni po policijskih komisarjih in nešteto odločnejših delavcev je bilo obtoženih. Karakteristična za tedanje razmere je izjava državnega pravnikar vitezera Wiesera, ki je v nekem procesu izjavil: »Država smo mi. Mi zahtevamo od delavcev in kmetov močne roke in noge, mislili mesto njih pa bomo mi — država!«

V takih težkih prilikah se je zbralo 40 železničarjev na ustanovni občni zbor, katerega je vodil s. Karl Höger. Vest o ustanovitvi strokovne organizacije se je razširila hitro po vsej državi, povsod so železničarji zahtevali ustanovitve podružnic. Po preteku enega leta je začel izhajati »Železničar«, ki je postal branilec železničarskih pravic. Do leta 1897 je organizacija kljub najtežjim oviram napredovala, v tem letu pa je bila od Badenija in Guttenberga kot državi nevarna razpuščena. Toda ta razpust in njemu sledeče persekucije niso mogle več uničiti med železničarje vrženega semena, razredna zavest je postajala vedno močnejša in po vsakem razpustu, po vsakem preganjanju je vstala med železničarji ista organizacija še močnejša kot je bila prej ter je vedno odločneje vršila svojo nalogo med železničarji.

Danes ob 40. letnici njenega obstoja častitamo tudi jugoslovanski železničarji naši matici na vseh velikih uspehih, ki jih je kot organizirana celota dosegla ne samo za železničarje, marveč tudi za ves ostali proletarijat. Častitamo avstrijskim sodrugom na njih vztrajnosti, odločnosti in zavednosti ter jim kličemo: **Vztrajno naprej v borbi za interese železničarjev in za dosego skupnega cilja vsega delavstva.**

S. Tomšchik ob 40-letnici organizacije.

Sodrug J. Tomšchik je napisal ob 40-letnici železničarske organizacije sledeči apel na železničarje:

Pred 40 leti je imel »Železničar« druge naloge, kot jih ima danes. Tedaj je bil **edini glasnik** železničarske organizacije, sel, ki je nosil vesti med železničarje v najbolj oddaljene kraje stare Avstrije. V »Železničarju« se je brezobzirno kritiziralo krivične predstojnike. Večkrat je bil vsled tega »Železničar« konfisciran in odgovorni urednik obtožen po državnem pravniku, večkrat so ga tožili prizadeti načelniki, vendar je bil, v kolikor se je šlo za porotne obravnave, vedno oproščen. Ostra kritika »Železničarja« je imela dobre posledice, ker je marsikaterega načelnika spravila na pravo pot in ga prepričala, da je tudi podrejeni in tudi delavec enako človek kot on, da mora tudi delavec imeti gotove pravice in živeti človeku dostojno življenje.

Železničar je moral tedaj vršiti **dvojno vzgojno nalogo**. Moral je kritizirati krivice uprave in njenih eksponentov pred vso javnostjo, poleg tega pa je moral tudi železničarje učiti o njihovih pravicah in dolžnostih ter jim v sleherni številki razlagati cilje in koristi organizacije.

Mnogo železničarjev — tudi nečlani organizacije — je bilo, ki so z vnemo prebrali sleherni številko lista, immo pa je bilo tudi takih članov organizacije, ki so »Železničarja«, čim so ga prejeli, položili lepo na omaro, ne da bi ga pogledali. Drugi zopet so morali prestati mnogo očitkov od strani svojih žen, ki so se bale sprejemati »rudečega Železničarja« ter so ga takoj uničile, da ja ne bi trpel dušni blagor njihovega moža. Tako se je moralo vzgojno delo »Železničarja« boriti z velikimi ovirami in zaprekami.

Ko se je železničarska organizacija in njeno glasilo vedno bolj razširjalo ter je šlo železniški upravi in vladi na živce, je tedaj prvi železniški minister, feldmaršal-lajtnant von Guttenberg, leta 1897 organizacijo razpustil. Vse naloge organizacije je takoj prevzel **strokovni list**. Članski prispevek je vsak član plačal kot naročnino za strokovni list in organizacijsko delo se je vodilo v enakem obsegu kot pred razpustom. Podeljevalo se je pravovarstvo, uredništvo lista je izplačevalo podpore, sklicavalo agitacijska zborovanja, dokler se ni posrečilo dobiti odobrenja za ustanovitev nove organizacije pod naslovom »Splošno pravovarstveno in strokovno društvo za Avstrijo«. Besedica »Železničar« ni smela biti navedena niti enkrat v društvenih pravilih. Zato je moralo strokovno glasilo »Železničar« ves ta čas nositi vsa bremena. Po razpustu organizacije leta 1897 je padlo število naročnikov od 25.000 na 10.000 in z ustanovitvijo nove organizacije pa je število zopet rapidno rastle tako, da je ob začetku svetovne vojne doseglo že nakladno 60.000 izvodov. Med svetovno vojno je število organiziranih članov padlo za polovico in je organizacija štela komaj še 30.000 članov. Mlačeži, malodušni in oni, ki so od organizacije pričakovali takojšnje uspehe, so ji obrnili hrbet, ker so mislili, da jim organizacija med vojno ne more nič nuditi. Zaostali so s svojimi prispevki in na ta način »štediti«.

Kljub temu pa je organizacija in njeno strokovno glasilo med vojno nadaljevala **boj za interese železničarjev** ter je dosegla celo vrsto uspehov.

Prišel je prevrat: svetovna vojna je minila. Stare, preje nepremagljive sile, so bile zdrobljene. Delavstvo je priborilo svobodo tiska in politično svobodo v polnem obsegu. Samo gospodarske razmere so bile po dolgi vojni zelo za-

lostne. — Organizacija je rastle; nad 80% vseh železničarjev male »Avstrije« se je organiziralo in naklada lista se je gibala med 90.000 in 100.000 izvodov.

Organizacija v masah pristopivših železničarjev ni razočarala ter je kljub najtežjem času in gospodarskemu pomanjkanju dosegla uspehe. **Izvojevala je demokracijo v železniškem obratu.** Železničarji niso bili več na milost in nemilost izročeni svojim predpostavljanim, ker so imeli močna personalna zastopstva, ki jih je uprava morala upoštevati. Organizacija je korakala od uspeha do uspeha.

V letu 1930 je prišla grozna **gospodarska kriza**, fašizem je hotel zavojevati Avstrijo in tudi na železnicih popolnoma uničiti vsako demokracijo. Železničarjem se je zopet obetala doba iz leta 1890. Organizirani železničarji pa so odločno odbili tudi ta napad. Kapitalistični sistem v Avstriji in po celem svetu je v razpadu in posledice tega se že opažajo tudi na železnicih. Železničarska organizacija je bila zajedno s svojim glasilom iz ofenzive potisnjena v defenzivo. **Naša naloga je sedaj, z našimi najboljšimi močmi in v strnjenih vrstah braniti ter obdržati doslej dosežene uspehe.** V teh težkih, a odločilnih časih se zopet pojavljajo omahljivci in neodgovorni kritiki, ki bi radi organizaciji naprtili odgovornost za to dobo, v kateri ne moremo izvojevati novih uspehov, marveč edino braniti dosežene položaje.

Omahljivce in kritike vsled tega opozarjamo samo na razmere pred 40. leti.

Intervencija za reducirane strokovnike (USŽJ).

Že v zadnji številki smo v krajšem članku opozorili na položaj onih profesionistov, ki so bili leta 1927 nastavljeni, sedaj povodom zadnje redukcije pa so bili zopet uvrščeni nazaj v kategorijo profesionistov z dnevno plačo. Že zadnjič smo podčrtali, da pri tej preuvrstitvi niso mogli igrati finančni momenti glavne vloge, za to so strokovniki sami ob sodelovanju organizacij izvršili več intervencij na direkciji, ki so pa vse potekle več ali manj brezuspešno. Ko so dobili odgovor, da na preklic te preuvrstitve ne morejo računati, je sklical naš savez članski sestanek teh reducirancev, na katerem se je točno ugotovil dejanski položaj ter je bila določena dvočlanska deputacija, ki je izvršila v petek dne 8. aprila 1932 na merodajnih mestih v Beogradu potrebne intervencije ter je predložila motivirane vloge tako načelniku mašinskega odeljenja Generalne direkcije, kakor tudi v Ministrstvu saobračaja. V informacijo objavljamo delno besedilo teh vlog:

Podpisani zvamičniki-nastavljenci profesionisti ljubljanske železniške direkcije se obračajo do Generalne direkcije s prošnjo, da bi preklcala rešenje G. D. Pov. štev. 424-32 od 7. marca 1932, v kolikor se to rešenje nanaša na nastavljene profesioniste ter podpiramo svojo vlogo s sledečimi razlogi:

1. V ljubljanski železniški direkciji je bila istočasno kot nam odpovedana služba tudi večjemu številu nastavljenih zvamičnikov in služiteljev pri prometnem oddelku, ki pa so vsi (s par izjemami, ki so bili disciplinsko kaznovani) ostali na svojih službenih mestih še nadalje kot nastavljenci. Samo vas nastavljene profesioniste, ki smo bili že pet let kot nastavljenci v službi, pa se je odpustilo iz službe in smo sprejeti nazaj le kot profesionisti z dnevno plačo.

2. V kolikor je bil naš odpust iz službe odrejen iz finančnih razlogov radi pomanjkanja kreditov na budžetskih partijah za nastavljence in se nas je vsled tega vrstilo med delavsko osebje prosimo, da se prekontrolira sledeče naše podatke, s katerimi ugotavljamo, da se s to preuvrstitvijo ni prištedilo niti najmanjšega zneska.

Skupno nas je bilo odpuščenih 32 zvamič-

nikov I. odnosno II. kategorije v glavnem iz kurilnice Ljubljana I in II, ki smo prejeli poleg naše plače in draginske doklade še rodbinsko doklado za 64 članov družine. Skupni izdatki za nas kot nastavljence so znašali doslej okroglo Din 49.000.— mesečno odnosno Din 588.000.— letno. K temu je morala železniška ustanova še plačevati prispevke za bolniški fond v znesku Din 12.000, tako, da so znašali skupni izdatki za nas okroglo Din 600.000.—. To je veljalo seveda po predpisih, ki so bili v veljavi do 31. marca 1932. Ker se je s 1. aprilom 1932 znizalo draginske doklade in tudi rodbinske doklade, bi padel izdatek za rodbinske doklade letno za Din 7700.— in za osebne doklade pa za Din 40.000.— tako, da bi celokupni izdatek za vse 32 reduciranih strokovnikov znašal le Din 550.000.— letno.

Če pa ostane naša preuvrstitev v kategorijo profesionistov v veljavi, nam pripada najmanj ona dnevnicca, ki smo jo imeli povodom nastavitve leta 1927, ker bi to dnevnicco dobili povodom uvedbe novega delavskega pravilnika na podlagi čl. 123 prvi odstavek. Pripominjamo, da ima vsakdo od nas preko 10 let železniške službe, so pa med nami tudi uslužbenci z nad 20 leti službe ter je naša plača pred nastavitvijo znašala Din 43.000.— mesečno ali letno Din 516.000.—. K temu pa bo morala železniška uprava plačevati tudi prispevek za bolniško blagajno, ki bo znašal za nas vse letno Din 15.000.— tako, da bo samo ta izdatek za nas 32 znašal letno Din 558.000.— odnosno več, kakor znaša za nas vse izdatek, ako ostanemo v kategoriji nastavljenec.

V spomenici smo nadalje navedli še vprašanje dopusta, ker imajo kot delavci pravico na večjo izmero dopusta ter vprašanje odškodnine za čezurno delo, ki jim bo v slučaju, da ostanemo profesionisti z dnevno plačo, pripadalo, ako bi čezurno delali. Spomenico smo zaključili s predlogom, da naj bi Generalna direkcija predložila, da se oni znesek, ki je sedaj za nje določen iz kredita za delavske plače, prenese na partijo za plače nastavljenecv in da se jih še nadalje obdrži v staležu kot nastavljenecv z letno plačo.

PRELOŽITEV KONGRESA UJEDINJENE SAVEZA ŽELEZNIČARJEV JUGOSLAVIJE.

Centralni odbor USŽJ je na svoji zadnji seji dne 12. aprila 1932 soglasno sklenil na podlagi doslej vloženih predlogov od strani raznih podružnic in funkcionarjev saveza, da se za dne 15. in 16. maja 1932 sklicani kongres Ujed. saveza železničarjev Jugoslavije odgodi za nedoločen čas.

Čim dobi centrala Saveza od Ministrstva vrnjena odobrena pravila bo določila definitivno dan in kraj kongresa ter to pravočasno objavila z okrožnico, kakor tudi z razglasom v »Ujedinjenem železničarju«.

Za centralni odbor USŽJ:

B. Korošec l. r. — F. Jernejčič l. r.

vedbe v tožbi pa ne drže, ker se že v sami tožbi konstatira, da je dnevničarska služba sporna — torej služba iz tč. 3 § 258 istega zakona — katero pa se more v tem konkretnem slučaju upoštevati, ker je bil toženec dne 1. septembra 1923 že v državnih železniški službi.

Ker v predposlednjem stavku navedenega §-a 258 ni izvzeta tudi točka 3, je jasno, da je tudi čas službe, ki je predviden v tej točki, vračunljiv kot čas po §-u 121 navedenega zakona in sicer za vse one uslužbenke, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka §-a 258, kar je slučaj tudi pri tožencu.

Vsled tega z navedenim rešenjem ni prekršen zakon v korist toženca ter se ima tožba odkloniti.

Na podlagi navedenega in na podlagi čl. 17 in 34 zakona o Državnem svetu in upravnih sodiščih presoja, da se odkloni tožba Glavne kontrole.

Iz citirane razsodbe je torej razvidno, da se vsem onim, ki so bili dne 1. septembra 1923 že nastavljeni in so bili na zakon iz leta 1923 že prevedeni kot nastavljeni ter dobili tedaj rešenje o prevedbi, na podlagi § 258 točka 3 vračuna v čas, ki se šteje za odmero pokojnine tako od osnovne plače, kot položajne doklade, tudi ves čas službe, ki jo je dotični prebil v svojstvu dnevničarja - delavca pred nastavitvijo. Tako je s to razsodbo končno veljavno ugodno rešeno vprašanje vračunanja dnevničarskih let vsaj vsem onim, ki so bili do leta 1923 nastavljeni.

Domače vesti.

Odstop vlade in imenovanje nove vlade. Dosedanji predsednik vlade general Živković je podal s celokupnim ministrskim svetom demisijo, ki je bila sprejeta ter je bila na to takoj imenovana nova vlada, v kateri so ostali vsi dosedanja ministri, predsednik vlade pa je zunanji minister Marinković.

Ob odstopu je general Živković podal izjavo, da je kot nevtalec in nepolitičar izvršil nalogo, ki jo je prevzel 6. januarja 1929 ter da novo politično življenje v duhu nove ustave zahteva ustanovitve novih političnih organizacij, po katerih bo ljudstvo sodelovalo v političnem življenju in tudi prevzelo del odgovornosti nase.

General Živković, ki je bil povodom zadnjih volitev uvrščen v rezervo, je bil zopet reaktiviran in je postal komandant Kraljeve garde.

Ljubljanski železniški direktor upokojen. S Kraljevim ukazom je bil med drugimi visokimi železniškimi uradniki upokojen tudi ljubljanski železniški direktor dr. J. Boriko. Kdo bo njegov naslednik, doslej še ni določeno, dasi se že imenuje več oseb tako iz Beograda, kakor iz Ljubljane in celo Sarajeva.

Pojavi novega političnega življenja. Pet narodnih poslancev pod predstvom bivšega ministra Dr. Nikića je izstopilo iz skupnega poslanskega kluba ter ustanovilo samostojen kmetijski klub. Bivši predsednik radikalne stranke Aca Stanojević je prijavil izdajanje lista Samouprava, ki je bil preje glasilo radikalne stranke. Glavni urednik bo bivši minister Miša Trifunović.

Iz organizacij.

Prometna zveza. Ker g. minister ni odobril nadaljevanje dela Prometne zveze železničarjev klub temu, da je prilagodila svoja pravila odredbam § 78, je morala Prometna zveza na podlagi obstoječega zakona o državnem prometnem osebju likvidirati. Likvidacijski občni zbor se je vršil v nedeljo dne 10. aprila 1932 ter je sklenil, da se premoženje razdeli deloma za podpore reduciranim članom in deloma pa odstopi gradbeni zadrugi »Železničarska družina«.

Pričakujemo, da dosedanja člani Prometne zveze ne bodo ostali izven organizacije, marveč da bodo takoj vstopili v naš savez.

Društvo železniških uradnikov s fakultetsko naobrazbo. Tudi to društvo je nedavno dobilo dostavljen odlok, da mu g. minister ni odobril nadaljevanja dela in bo vsled tega enako likvidiralo.

Ostale kategorijske organizacije. Po došlih vesteh je pričakovati, da bodo tudi druge kategorijske organizacije v doglednem času dobile odloke, da se jim

ne odobrava nadaljevanje dela in da bodo ostale tako za vse območje le obe splošni organizaciji, ki imata podružnice na območju vseh direkcij. Nekatere kategorijske organizacije so sicer podvzele ponovne intervencije, da se jim pravila odobre, kak uspeh bodo imele te intervencije, bomo videli v kratkem.

Društvo Kurjačev. To društvo v zadnjem času vedno bolj napreduje in pridobiva na raznih častnih funkcionarjih. Doslej je imelo to društvo za častnega predsednika g. direktorja državnih železnic v Beogradu Dimitrija Naumovića. Na zadnji seji pa so imenovali za I. častnega podpredsednika g. Ing. Jovana Čurkovića, šefa vuče pri Direkciji v Beogradu. Za II. častnega podpredsednika pa so imenovali šefa personalnega odseka rečne plovitve Generalne direkcije g. Petra Stošića. Glasnik tega strokovnega društva podčrtava ta imenovanja kot veliko priznanje, iz katerega izhaja, da dobiva društvo kurjačev v višjih krogih lepe simpatije in utemeljeno priznanje.

Mednarodni pregled.

Odločen nastop delavstva na Madžarskem. Ko je madžarska vlada ustavila centralno socialistično glasilo »Nepeszava«, so grafični delavci takoj stopili v stavko in ni mogel iziti vsled stavke noben list. Vodstvo stranke je odredilo protestne demonstracije, ki so se vršile na dan 7. aprila ter je tedaj v Budapesti izbruhnila generalna stavka, katere se

je udeležilo delavstvo vseh večjih obratov.

Mednarodna konferenca dela. V Ženevi je pričelo dne 12. t. m. zasedanje XVI. mednarodne konference dela, ki je z ozirom na težke prilike kar največje važnosti. Dnevni red tudi odgovarja današnjim časom splošne gospodarske krize z vsemi njenimi mučnimi posledicami

za delavstvo in vsebuje naslednje glavne točke:

1. odprava plačilnih posredovalnic za delo;

2. zavarovanje za onemoglost, starost in smrt;

3. ugotovitev minimalne starosti za zaposlovanje otrok pri neindustrijskem delu;

4. revizija konvencije o zavarovanju delavstva proti nezgodam, zaposlenega pri nakladanju in razkladanju ladij.

Poleg teh vprašanj se bo razpravljalo tudi o izvedbi že ratificiranih konvencij, o brezposelnosti delavstva v zvezi z gospodarsko krizo in o ostalih vprašanjih v zvezi z delovanjem mednarodne organizacije dela v letu 1931.

Te mednarodne konference se udeležijo tudi delegacija naše države. Delegata delavstva sta: Bogdan Krekić, generalni tajnik Zveze združenih delavskih sindikatov Jugoslavije; kot namestnik in izvedenec delavskega delegata pa dr. Živko Topalović, generalni tajnik tajništva delavskih zbornic.

Izid nemških predsedniških volitev. Pri ožjih volitvah za predsednika nemške republike, ki so se vršile v nedeljo, dne 10. aprila t. l., so kandidirali dosedanja predsednik Hindenburg, nacionalni socialist (fašist) Hitler in komunist Thälmann.

Glasov so dobili:
Hindenburg 19.359.642,
Hitler 13.417.460,
Thälmann 3.706.388.

Oddanih je bilo 36.491.694 glasov (1.155.421 manj kakor pri prvih volitvah). Hindenburg je dobil 708.912 glasov več kakor pri prvih volitvah, Hitler pa 2.078.175 več kakor prvič. Izgubil je le Thälmann 1.276.809 glasov pri teh volitvah v primeri s prvimi volitvami.

Volilna udeležba je znašala 83 odstotkov, to je 3 odst. manjša kakor pri prvih volitvah.

Predsednika nemške republike volijo za dobo sedmih let.

Znižanje uradniških plač na Madžarskem. S 13. aprilom 1932 so bile na Madžarskem po sklepu vlade z zasilno uredbo znižane plače vseh državnih in javnih nameščencev. Plače do 120 pengov (do Din 1000.—) in pokojnine do 80 pengov (Din 600.—) se znižajo za 2%, višje pa za 3 do 5%. Nadalje so znižane draginjske doklade in rodbinske doklade.

Kongres internacionalne transportne federacije. Internacionalna transportna federacija, v kateri je včlanjeno nad 100 organizacij iz vseh delov sveta z nad 2½ milijoni članov, bo imela letošnji kongres v Pragi v dneh 8. do 13. avg. Za kongres je stavljenih več samostojnih predlogov in sicer med njimi:

Da se poviša članarina odnos. kvota za ITF na petkratno višino in na ta način ustvari poseben internacionalni bojevni fond, iz katerega bi se pri večjih akcijah izplačevale denarne podpore.

Poudarja se potreba mednarodne združitve vseh železničarjev iz celega sveta in zato predlaga angleška železničarska organizacija, da se pozove tudi ruske železničarske organizacije k pristopu. Češka transportna organizacija predlaga, da bi se poslala od strani ITF posebna delegacija v Sovjetsko Rusijo, ki naj bi preštudirala položaj in razmere v tej državi in dosegla ožje stike z delavstvom. Ista organizacija predlaga, da naj bi se kongres principiarno izrekel za ustvaritev enotnih organizacij za vse transportne delavce, tako, da bi v vsaki državi obstojala le ena transportna organizacija.

Belgijski cestni železničarji predlagajo akcijo za zmanjšanje brezposelnosti z izmenjavo produkcijskega sistema in internacionalno ureditvijo delovnega časa in plač, dalje predlagajo podaljšanje šoloobvezne dobe otrok in upokojitve vseh delavcev, ki so stari nad 60 let.

Illegalna »Prometna in transportna organizacija« iz Italije podčrtava naraščanje fašizma in njegovo razširitev tudi v druge države ter zahteva, da se v sporazumu z mednarodno strokovno zvezo prične energična akcija za pojačanje bojnih organizacij delavcev, ki naj bi z istimi sredstvi, s katerimi se pobija delavsko gibanje, se borila za delavske pravice in zlasti za koalicijsko

svobodo. Poleg tega je vloženih še več predlogov splošnega značaja, zlasti glede splošne razorožitve, črtanja vojnih dolgov, ukinitve carinskih meja, dalje uvedbo 40 urnega delavnika na teden.

Razno.

OBČNI ZBOR »NABAVLJALNE ZADRUGE USLUŽBENCEV DRŽ. ŽELEZNIČAR.«

Glasom razpisa upravnega odbora Nabavljalne zadruge se bo vršil 10. redni letni občni zbor Nabavljalne zadruge v nedeljo dne 24. aprila 1932 ob 8.30 uri dopoldne v prostorih kina Ljubljanski dvor, ki se nahaja v zgradbi Ljubljanskega direktorja.

Iz razpisa občnega zbora posnemamo sledeče:

Dnevni red:

1. Poročilo upravnega in nadzornega odbora o poslovanju v letu 1931. 2. Čitanje pisma Saveza in poročila o reviziji zadruge. 3. Odobritev računskega zaključka. 4. Razrešnica upravnega in nadzornega odbora. 5. Sklepanje o razdelitvi čistega dobička. 6. Sklepanje o izpremembi zadružnih pravil. 7. Dopolnilna volitev upravnega in nadzornega odbora ter volitev namestnikov obeh odborov. 8. Razni predlogi članskih sestankov. 9. Določitev zneska, do katerega se sme zadruga po čl. 47. zadružnih pravil zadolžiti. 10. Slučajnosti.

Opomba: V slučaju, da občni zbor ob določeni uri ne bi bil sklepčen, se bo vršil pol ure pozneje z istim dnevnim redom nov občni zbor, ki sklepa ob vsakem številu prisotnih delegatov. Člani zadrugarji imajo pravico udeležbe in sodelovanja na občnem zboru, toda brez glasovalne pravice. Člani se morajo pri vstopu izkazati s člansko izkaznico zadruge.

Opozarjamo vse člane Nabavljalne zadruge na ta občni zbor, da se ga v kolikor so službe prosti osebno udeležijo, ker ima vsak član Nabavljalne zadruge pravico prisostvovati na občnem zboru, poseči v debato in kritiko ter staviti predloge. Za to je dolžnost vseh onih, ki jim je do razvoja zadružnega pokreta, da se občnega zbora polnoštevilno udeležijo.

ZNAČILNO DELO ZVEZARJEV ZA REDUCIRANJE.

Udruženje nacionalnih železničarjev je održalo dne 10. marca 1932 redno plenarno sejo v Beogradu, kateri je prisostvoval med drugimi tudi g. Deržič iz Ljubljane in na tej seji, je bilo po objavi v njih službenem glasilu sprejeto tudi sledeče:

»V pogledu redukcij so podvzeti potrebni koraki, ali ker je narodna skupščina izglasovala budžet z zmanjšanjem osebnih prejemkov, se je moralo narediti redukcijo. G. minister je odredil, da se izvrši pravična redukcija, t. j. da se v prvi vrsti reducirajo penzionisti, na to ženski uslužbenici, ki so materialno preskrbljeni in šele potem slabši uslužbenici, ki so v službi slabo ocenjeni. (G. Deržič ali je bila res izdana taka odredba ali ste jo kot načelnik saobračajnega oddelka pri ljubljanski direkciji točno izvršili? Op. ured.)

Vsi delegati so se povrnili na vprašanje redukcij osebja ter se je iz govorov delegatov jasno videlo, da je bila redukcija večja, kakor se je moglo pričakovati in da se redukcija ni izvršila tako kot je minister odredil, ampak da se je naredilo mnogo nepravilnosti in da so reducirani oni, ki jih ni bilo treba reducirati, ostali pa so v službi oni, ki so materialno preskrbljeni.

Sklenilo se je, da se izdela obširen memorandum o tem stanju, ki ga bo predalo Udruženje merodajnim. Material za ta memorandum mora biti gotov do 6. aprila, ko se bo vršila zopet plenarna seja, da se bo definitivno redigiral in predal merodajnim.

Hvala bogu, je bil del redukcij že pred tem memorandumom preklican. Radovedni pa smo, kako je g. Deržič kot član centralnega odbora zvezarjev zagovarjal redukcije na teritoriju ljubljanske direkcije in še posebno ravno pri onem oddelku, ki mu on načeluje?